

СИСТЕМА ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ І ТЕРИТОРІЙ ВІД НЕГАТИВНИХ ЧИННИКІВ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Сталий соціально-економічний розвиток територіальних громад і зростання добробуту населення безпосередньо залежить від вирішення питання про їх захист від пожеж та надзвичайних ситуацій.

В Україні відбувається реформування місцевого самоврядування та децентралізація влади, що передбачають передачу великих повноважень і ресурсів на рівень територіальних громад. Найважливіші для людей повноваження передаються на найближчий до них рівень влади. Відповідно до вимог чинного законодавства має бути побудована проста і логічна система місцевого самоврядування, здатна забезпечити комфортне та безпечне життя громадян.

Реалізацію заходів щодо захисту населення і території від негативних наслідків надзвичайних ситуацій згідно Кодексу цивільного захисту України покладено на виконавчі органи, зокрема, міських (сільських, селищних) рад.

Єдина державна система цивільного захисту функціонує на різних рівнях управління (державному, регіональному, місцевому, об'єктовому) та в різних режимах (повсякденного функціонування, підвищеної готовності надзвичайної ситуації, надзвичайного стану).

Забезпечення реалізації державної політики у сфері цивільного захисту в межах області здійснюється територіальною підсистемою єдиної державної системи цивільного захисту, до складу якої, зокрема, входять ланки, що утворюються органами місцевого самоврядування (рис. 1.)

Рис. 1. Структура територіальної підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту

Безпосереднє керівництво діяльністю територіальної підсистеми, її ланок здійснюється посадовою особою, яка очолює орган, що створив таку підсистему, ланку.

До складу ланки територіальної підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту входять:

постійно діючі органи управління цивільним захистом - виконавчий орган відповідної ради, структурний підрозділ (департамент, управління, відділ, сектор) з питань цивільного захисту, який утворюється у складі виконавчого органу відповідної ради;

координаційний орган управління цивільним захистом - комісія з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій;

сили цивільного захисту (аварійно-рятувальні служби, територіальні формування цивільного захисту (в тому числі добровільні),

спеціалізовані служби цивільного захисту, пожежно-рятувальні підрозділи (частини) добровільні формування цивільного захисту).

На рис. 2, представлено структуру, яка пропонується для організації цивільного захисту об'єднаної територіальної громади.

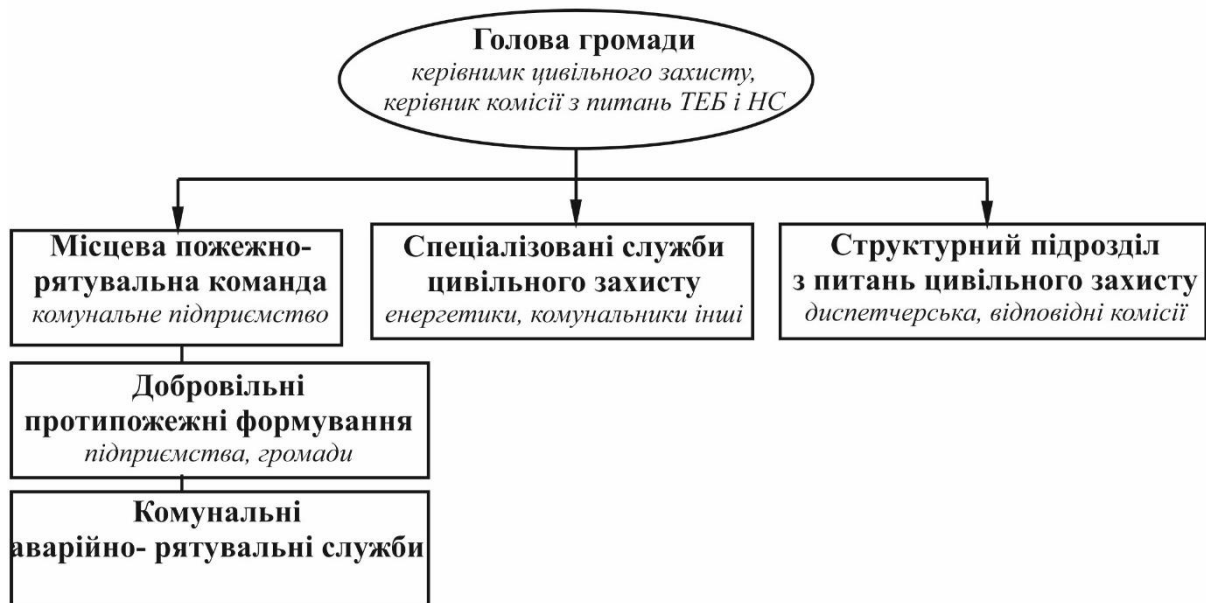

Рис. 2. Структура організації цивільного захисту об'єднаної територіальної громади

Література

1. Леценко О.Я. Організація цивільного захисту під час реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. Практичний poradnik. (Видання друге, доповнене) / О.Я. Леценко, В.М. Михайлов, Н.М. Романюк, В.О. Скакун; за заг. ред. М.О. Маюрова, П.Б. Волянського. – К. : ЦУЦЗ, 2017. – 125 с.

2. Кодекс цивільного захисту України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text>.